

сприятливих умов для ефективної діяльності інноваційних підприємств, що реалізують оригінальні науково-технологічні ідеї. На сьогодні в Україні ефективно діючим механізмом виступають лише технопарки, але їх кількість не відповідає умовам інноваційної стратегії розвитку економіки.

Також необхідна ефективна державна підтримка наукових кадрів, аби була змога задіяти якомога більше інноваційного потенціалу країни і зупинити відтік наукових кадрів закордон.

В першу чергу держава повинна стимулювати введення інноваційних розробок на малих підприємствах, оскільки саме малі підприємства порівняно з великими мають достатньо високі шанси на успіх, хоча ступінь ризику на малих підприємствах значно більший. Тому саме малі підприємства через нестачу власних коштів потребують фінансової підтримки держави, надання пільгових умов кредитування. Ефективне джерело фінансування інноваційної діяльності – інвестиції, тож необхідно створити сприятливий інвестиційний клімат в Україні.

Таким чином, забезпечення і ефективне провадження інноваційної діяльності можна вважати фактором, що формує можливість здійснення економічного розвитку підприємства та економіки в цілому. В Україні науково інноваційна діяльність знаходиться у складному становищі порівняно з іншими видами діяльності. Рівень використання інноваційного потенціалу є недостатнім. Підтримка та регулювання інноваційного підприємництва, а особливо малого, повинна бути пріоритетним напрямом державної політики щодо підтримки інноваційної діяльності. Аби покращити інвестиційну діяльність необхідно створювати інвестиційно-привабливе середовище, зменшення податкового тиску на інноваційні підприємства та розвиток міжнародних науково-інноваційних зв'язків.

Література:

1. Гриньова В.М. Соціально-економічні проблеми інноваційного розвитку підприємств : монографія / В.М. Гриньова, О.В. Козирева. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2006. – 192 с.
2. Гринько Т.В. Формування інноваційної інфраструктури України як основа активізації інноваційної діяльності підприємств / Т.В. Гринько // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2008. – № 628. – С. 438-442.
3. Загальний обсяг фінансування інноваційної діяльності за джерелами [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 08.09.2011, № 3715-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>
5. Закон України «Про інноваційну діяльність»: за станом на 1 груд. 2013 // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 36. – С. 266.
6. Інноваційна діяльність промислових підприємств [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
7. Яценко В. Активізація інноваційної підприємницької діяльності в Україні / В. Яценко // 36. наук. праць ЧДТУ. – 2013. – № 34 (1). – С. 5-9.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

РОМАНАШЕНКО І.О.,

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Науковий керівник – д.е.н., професор Маренич Т.Г.

Питання адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу постало перед нашою державою після підписання 14 червня 1994 року «Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими співнотами та їх державами-членами (УПС)» [5].

16 вересня 2014 року Верховна Рада України ратифікувала Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами членами, з іншої сторони (далі Угода про асоціацію) [1]. Стаття 387 Угоди про асоціацію [4] передбачає впровадження на національному рівні відповідних

міжнародних стандартів та поступового наближення до права ЄС у сфері бухгалтерського обліку та аудиту.

Правова основа політики в сфері бухгалтерського обліку визначена в статті 44(2)(g) (колишня 54(3)(g)) «Договору про заснування Європейського Співтовариства». Керівні органи Європейського Союзу — Рада Міністрів, Європейська Комісія, Європейський Парламент, Суд справедливості. Підтвердженням цього є діяльність спеціально створеного Комітету з регулювання бухгалтерського обліку, який поряд з регулюючими функціями розглядає пропозиції щодо питань прийняття та впровадження міжнародних стандартів в країнах-членах ЄС.

Термін «облікова політика» (англ. – accounting policies) офіційно почав використовуватись у міжнародній практиці з 1973 року, з'явившись у МСБО 1 «Розкриття облікової політики» та МСБО 5 «Інформація, яка підлягає розкриттю у фінансових звітах». В Україні ж можливість використання підприємствами окремих елементів облікової політики з'явилася в 90-х роках минулого століття. Однак, в офіційний обіг термін «облікова політика» був введений в 1999 р. Законом «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [2].

Основними актами ЄС у сфері бухгалтерського обліку та аудиту є такі:

– Регламент (ЄС) № 1606/2002 Європейського Парламенту та Ради від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

– Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти окремих видів компаній, що вносить зміни до Директиви 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради і припиняє дію Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС.

– Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної звітності та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС, і припиняє дію Директиви Ради 84/253/ЄЕС.

– Директива Ради від 19 грудня 1991 року про річні звіти і консолідовані звіти страхових підприємств (91/674/ЄЕС).

– Директива 86/635/ЄЕС від 8 грудня 1986 року щодо річної звітності та консолідованої звітності банків та інших фінансових установ.

– Директива Ради 89/117/ЄЕС від 13 лютого 1989 року щодо зобов'язання стосовно публікації щорічних бухгалтерських документів структурними підрозділами кредитних та фінансових установ, що створені в державах-членах, головний офіс яких знаходиться на території іншої держави-члена.

– Директива Ради 89/666/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про вимоги щодо розкриття інформації філіями окремих видів компаній, відкритими у державі-члені, на які поширюється дія права іншої держави.

– Рішення № 14-64 від 8 липня 1964 року про торгові книги та бухгалтерські документи, які підприємства повинні надавати для контролю з боку посадових осіб або агентів вищого органу, які здійснюють перевірки та контрольні інспекції щодо цін.

– Рекомендація Комісії від 30 травня 2001 року про визнання, оцінку та розкриття питань, пов'язаних з довіллям у річній звітності та звітах товариств [нотифікована під номером С(2001) 1495] (2001/453/ЄС).

Згідно з Додатком XXXV до Угоди про асоціацію Україна зобов'язується поступово наблизити своє законодавство до законодавства ЄС у наступні встановлені терміни з дати набрання чинності цією Угодою:

– Четверта Директива Ради від 25.07.1978 р., що базується на статті 54(3)(«g») Договору про заснування ЄС щодо річних рахунків окремих типів компаній (№ 78/660/ЄЕС) – протягом 3 років;

– Сьома Директива Ради від 13.06.1983 р., що базується на статті 54(3)(«g») Договору про заснування ЄС щодо консолідованих рахунків (№ 83/349/ЄЕС) – протягом 3 років;

– Регламент (ЄС) № 1606/2002 Європейського парламенту та Ради від 19.07.2002 р. про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку – протягом 2 років;

– Директива № 2006/43/ЄС Європейського парламенту та Ради від 17.05.2006 р. про обов'язковий аудит річних рахунків та консолідованих рахунків, що вносить зміни до директив Ради № 78/660/ЄЕС та № 83/349/ЄЕС та яка скасовує Директиву Ради № 84/253/ЄЕС – протягом 3 років.

Оскільки згадані вище Четверту та Сьому Директиви замінила Директива 2013/34/ЄС, по суті Україна має впровадити положення Регламенту (ЄС) № 1606/2002 [6] та двох директив: Директиви 2013/34/ЄС [7] та Директиви 2006/43/ЄС [8].

Голова С. порівнюючи міжнародні стандарти та вітчизняні, виділив такі суттєві відмінності у підходах щодо фінансової звітності в ЄС і в Україні: 1. Директиви ЄС встановлюють вимоги до фінансової звітності лише товариств з обмеженою відповідальністю, а в Україні ці вимоги стосуються усіх підприємств. 2. Законодавство України вимагає від великих і середніх підприємств п'ять форм фінансової звітності проти трьох, які встановлені Директивою 2013/34/ЄС. При цьому формати балансу і вимоги до приміток наведені у згаданій Директиві не відповідають формі балансу і змісту приміток, які передбачені чинними нормативними актами в Україні. 3. Законодавство України на відміну від Директиви 2013/34/ЄС не вимагає обов'язкового аудиту фінансової звітності великих і середніх товариств з обмеженою відповідальністю. 4. В Україні не передбачено звільнення середніх і малих груп товариств від складання консолідованої фінансової звітності. 5. В Україні не вимагається публікація звіту керівництва товариства, а оприлюднювати річну фінансову звітність зобов'язані лише ПАТ, підприємства-емітенти іпотечних облігацій, іпотечних сертифікатів, облігацій підприємств і сертифікати фондів операцій з нерухомістю, а також професійні учасники фондового ринку, банки, страховики та інші фінансові установи. 6. В Україні спрощена фінансова звітність, передбачена П(с)БО 25 встановлює однакову кількість показників для суб'єктів малого підприємництва і суб'єктів мікропідприємництва. 7. На відміну від України, законодавство ЄС не передбачає застосування МСФЗ для малих і середніх підприємств [3].

Отже, твердження про повну відповідність законодавства України з бухгалтерського обліку нормативним документам Європарламенту та Єврокомісії не відповідає дійсності. Європейська інтеграція та державна політика України щодо адаптації національного законодавства до європейських норм, враховуючи світовий досвід гармонізації бухгалтерського обліку в країнах ЄС, повинні визначити перелік пріоритетних завдань наближення діючого та майбутнього законодавства України до законодавства ЄС, що є важливою передумовою зміцнення економічних зв'язків між Україною та ЄС у найближчому майбутньому.

Література:

1. Закон України Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами з іншої сторони від 16 вересня 2014 року № 1678-VII // Голос України. – 2014. – 17 вересня. – № 177.
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні, від 16.07.99 р. № 996 – XIV, Закон України [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
3. Голов С. Вдосконалення бухгалтерського обліку і фінансової звітності в Україні в контексті євроінтеграції / С. Голов // Бухгалтерський облік і аудит. – 2014. – № 1. – С. 3-17.
4. Угода про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=246581344.
5. Угода про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 р. [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/998_012.
6. Regulation (EC) № 1606/2002 of the European Parliament and of the Council of 19 July 2002 on the application of international accounting standards [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ>
7. Directive 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC Text with EEA relevance of the European Parliament and of the Council [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://eur-ex.europa.eu/LexUriServ>
8. Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council of 17 May 2006 on statutory audits of annual accounts and consolidated accounts, amending Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC and repealing Council Directive 84/253/EEC [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content>

